

کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی

عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست ایران

سوم دی ماه ۱۳۹۵ - تهران

National Conference of new research and training,
civil engineering, architecture, urbanism and environment of Iran

مقایسه تاثیر اختلاط سیمان به دو روش، تر و خشک بر روی ضریب قابلیت فشردگی حجمی (m_v) رس با پلاستیسیته بالا (CH)

محسن فرضی^{1*}

1- کارشناس ارشد مهندسی ژئوتکنیک، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد آبادان Mohsen.Farzi@gmail.com

:

خلاصه

ساختمانهای مختلف با توجه به مواد تشکیل دهنده لایه های خاک محدوده طرح رفتارهای مختلفی در مقابل نشست پذیری از خود نشان می دهند رفتار مکانیکی و هیدرولیکی لایه های که از دانه بندی درشت دانه همانند شن و ماسه تشکیل می شود بسیار قابل پیش بینی تر از لایه های متشکل از ریز دانه ها به خصوص رس می باشد، نشست در این نوع زمین ها شامل پارامترهای زمان بوده و محاسبه و بررسی این پارامترها به کمک آزمایشهای متداول در مهندسی ژئوتکنیک میسر می باشد. یکی از پارامترهای مهم در محاسبه نشست تحکیمی لایه های رسی ضریب قابلیت فشردگی حجمی می باشد که به کمک دستگاه تحکیم یک بعدی قابل محاسبه می باشد. در این تحقیق از 2، 4، 6، 8 و 10 درصد سیمان در زمانهای عمل آوری 7، 14 و 28 روزه جهت تثبیت رس بنتونیتی استفاده شده است تمامی نمونه که به روش تر و خشک تهیه شده اند در درصدهای یاد شده دارای رطوبت یکسان و برابر رطوبت حد روانی خاک اصلی تهیه شده اند. خاک مورد مطالعه در طبقه بندی متحد در گروه CH با حد روانی 132 درصد قرار می گیرد. از نتایجی که در این مطالعه بدست آمد می توان به این موارد اشاره کرد که تغییرات فشار وارده بر خاک تاثیر به سزای در عملکرد مواد تثبیت کننده از خود نشان می دهد و به طور کلی می توان تاثیر نحوه اختلاط به صورت تر و خشک را در ضریب قابلیت فشردگی حجمی و به تبع آن در میزان نشست دید.

واژه های کلیدی: تثبیت کردن، سیمان، آزمایش تحکیم، بنتونیت، ضریب قابلیت فشردگی حجمی